

سخنرانی های همگانی پاپ فرانسوا

چرا زنده را در میان مردگان می جویید؟

این هفته، هفته شادی است؛ ما رستاخیز عیسی را جشن می‌گیریم. این یک شادی راستین و عمیق است که بر این قطعیت بنا شده است که مسیح رستاخیز کرده هرگز دوباره نخواهد مرد؛ بلکه او زنده است و در کلیسا و در جهان کار می‌کند. این قطعیت در دل‌های ایمانداران از نخستین صبح رستاخیز تاکنون پایدار است. آن هنگام که زنان به مقبره عیسی رفتند و فرشتگان از ایشان پرسیدند: "چرا زنده را در میان مردگان می‌جوئید؟" (لو ۲۴: ۵). "چرا مرده را در میان زندگان می‌جوئید؟" در تاریخ، این کلمات مانند "سنگ راهنما" هستند اما اگر نتوانیم خویشتن را در برابر خبرخوش بگشاییم یعنی اگر فکر کنیم که عیسی مرده کم در دسر تر از عیسی است که زنده است! این کلمات برایمان مانند "سنگ لغزش" خواهند بود. با این حال چندبار در سفر روزانه مان نیاز داریم بشنویم که گفته شده: "چرا زنده را در میان مردگان می‌جوئید؟" ما چقدر میان چیزهای بی روح به دنبال زندگی گشته ایم؟ میان چیزهایی که نمی‌توانند زندگی ببخشند، میان چیزهایی که امروز هستند و فردا رفته اند، میان چیزهایی که از می‌گذرند ... "چرا زنده را در میان مردگان می‌جوئید؟"

هنگامی که خودمان را در هر خودخواهی و از خودراضی بودن خاموش می‌کنیم، وقتی اجازه می‌دهیم توسط قدرتها و چیزهای این جهانی فریفته شده، خدا و همسایه مان را فراموش کنیم؛ وقتی امیدمان را به خودپسندی های دنیوی می‌بندیم، به پول، به موفقیت، به این پرسش نیاز داریم. آنگاه کلام خدا به ما می‌گوید: "چرا زنده را در میان مردگان می‌جوئید؟". چرا آنجا را می‌گردی؟ آن چیز نمی‌تواند به تو زندگی بدهد! بلکه ممکن است برای مدتی سرخوشت کند، یک روز، یک هفته، یک ماه ... و بعد؟ "چرا زنده را در میان مردگان می‌جوئید؟" این جمله باید در دل ما بنشیند و ما باید تکرارش کنیم. با هم سه بار تکرارش بکنیم؟ زحمتش را بکشیم؟ همه باهم: "چرا زنده را در میان مردگان می‌جوئید؟"

(خود او با جمعیت تکرار می‌کند). امروز که به خانه برمی‌گردیم بیایید از ته دل در سکوت این جمله را بگوییم و از خود بپرسیم: چرا من در زندگی زنده را بین مرده ها جستجو می‌کنم؟ برایمان خوب خواهد بود. باز بودن در برابر عیسی آسان نیست. و همچنین پذیرفتن زندگی و حضور آن رستاخیز کرده در میان ما مُسَلِّم نیست. انجیل واکنش های مختلف را به ما نشان می‌دهد: واکنش تومای رسول، واکنش مریم مجدلیه و واکنش دو شاگرد راه عمانوس. برایمان خوب است که خودمان را با آنها مقایسه کنیم. توما برای ایمان شرطی می‌گذارد، او می‌خواهد که مدرک را لمس کند، زخم‌ها را، مریم مجدلیه می‌گرید، او عیسی را می‌بیند اما او را نمی‌شناسد؛ تنها زمانی می‌فهمد او عیسی است که خداوند او را به اسم صدا می‌زند، شاگردان راه عمانوس که حس نومیدی و شکست خوردگی داشتند، با پذیرفتن همراهی مسافری ناشناس، به ملاقات با عیسی دست می‌یابند. هر کدام در یک راه متفاوت! آنها زنده را در میان مردگان جستجو می‌کردند و خود خداوند بود که ایشان را از نو در راهشان هدایت کرد. و من چه کنم؟ من چه راهی را برای ملاقات با عیسی زنده باید در پیش بگیرم؟ اگر سرگردانیم، او همیشه برای تصحیح مسیر نزدیک خواهد بود.

چرا زنده را در میان مردگان می‌جوئید؟ (لو ۲۴: ۵) این سوال ما را قادر می‌سازد که بر وسوسه به عقب نگاه کردن، به آنچه که دیروز بوده، پیروز شویم و ما را به حرکت سوی آینده برمی‌انگیزد. عیسی در گور نیست، او برخاسته است! او آن زنده است، همان که همیشه بدنش را نو می‌کند، بدنی که کلیسا است، و او آن را بسوی خود کشیده، به راه رفتن وا می‌دارد. "دیروز" مقبره عیسی و مقبره کلیسا است، مقبره حقیقت و عدالت؛ امروز "رستاخیز همیشگی ای است که روح القدس با سپردن آزادی کامل به ما، ما را به آن وا می‌دارد.

امروز هم این پرسش خطاب به ما است. شما، چرا زنده را در میان مردگان می‌جوئید، شما که بعد از یک شکست در خودتان فرو می‌روید و شما که دیگر قدرت دعا کردن ندارید؟ چرا زنده را در میان مردگان می‌جوئید، شما که احساس تنهایی می‌کنید و از طرف دوستان و شاید خدا احساس طرد شدگی می‌کنید؟ شمایی که امید از دست داده‌اید و شما که احساس می‌کنید با گناهانتان زندانی شده‌اید، چرا زنده را در میان مردگان می‌جوئید؟ شما که زیبایی، کمال روحانی و عدالت و صلح را جستجو می‌کنید.

ما باید سرزنش فرشتگان را تکرار کرده و به همدیگر یادآوری کنیم. این تذکره که: "چرا زنده را در میان مردگان می‌جوئید؟" ما را یاری می‌کند که ناراحتی پوچمان را پشت سر بگذاریم و ما را به روی افق‌های شادی و امید باز می‌کند. آن امیدی که با توانایی زایش زندگی نوین برای دیگران سنگها را از برابر گورها کنار می‌راند و فرد را تشویق می‌کند تا مزده (انجیل) را اعلام کند. بیایید برای نگهداری آن امید در قلبها و یادهامان جمله فرشتگان را تکرار کنیم، و آنگاه بگذاریم هر کس در سکوت پاسخ دهد: "چرا زنده را در میان مردگان می‌جوئید" بیایید تکرارش کنیم! (او با جمعیت تکرار می‌کند). بهوش! برادران و خواهران، او زنده است، او با ما است! به سراغ بسیاری گورها که امروز به شما وعده چیزی زیبا را می‌دهند و بعد هیچ به شما نمی‌دهند نروید! او زنده است! بیاید زنده را در میان مردگان نجوئیم! سپاسگذارم.

۲۳ آوریل ۲۰۱۴

میدان سنت پیتر